

truffen i Landsthinget. Det er Altsammen meget rigtigt, men Indholdet af Grosferersocietetets Andragende blev ikke af Landsthinget optaget i Lovforslaget. De Herrer, der have talt imod mig, have i det Mindste stiltiende indrømmet, at de Forslag, jeg har stillet, vare overensstemmende med Grosferersocietetets Andragende, og naar nu den ærede Minister siger, at mine Vædringsforslag til §§ 24 og 25 ere uforenelige med disse Paragrafers Tanke, saa tror jeg, at der deri ligger en Udtalelse for, at Grosferersocietetets Komites Vænte ikke er blevet opfyldt i Landsthinget. Det er kun dette, jeg har villet fremhæve i Almindelighed; men med Hensyn til mine Forslag til § 24 har den ærede Ordfører forbigaaet to Hovedgrunde, som jeg har anført for disse Lovforslag, og som ogsaa ere anførte af Grosferersocietetets Komite. Den ene Hovedgrund er den, at § 24, saaledes som den er kommen fra Landsthinget, stiller de forskellige Kreditorer forskjelligt, idet den medfører, at een Kreditor kan komme af med Penge, som han har modtaget, og en anden kan beholde dem, og begge disse to forskjellige Resultater skyldes rene Tilfældigheder. Der næst fremhævede jeg som en Hovedgrund for mine Forslag den Fordel, som § 24 vil skaffe udenlandske Kreditorer fremfor indenlandske; derimod blev der heller ikke, saavidt jeg forstod, indvendt Noget, men jeg tror dog, at disse to Betragtninger ikke ere uden Betydning. Den ærede Ordfører mente, at enten maatte jeg have misforstaaet § 25, eller han maatte have misforstaaet mig. Dette er en aldeles personlig Forhandling, som jeg ikke lægger Vægt paa; men angaaende § 25 beholder jeg mig aldeles til Grosferersocietetets Komites Andragende. Jeg tror, at § 25 er ligesaa uheldig som § 24. — Jeg har endnu tilbage at omtale mit første Forslag. Den ærede Minister mente jo vel, at det var overflødigt; men aldeles overflødigt tror jeg dog ikke, at det er. Jeg kan nemlig ikke, skjøndt jeg med Dyrkelsesbæbet hørte den ærede Justitsministers Tilsvær, indse, at der kan inddrages under Fallitbehandlingen andre Ting end dem, hvori der kan gøres Eksekution. Men, naar Embedsmænds Gager og Pensioner ere ude-

slukkede fra Eksekution, saa forekommer det mig dog at være en uheldig og stødende, ja næsten forargelig Tilstand, at en Embedsmand opgiver sit Bo og endog saa kan have t. Ex. en aarlig Indtægt af indtil 3,000 Rd. og mulig ved Siden deraf andre private Indtægter, og saa dog skal være uværlig, blot fordi han tager Pengene, efterhaanden som han tjener dem som sin Lønning, og skal kunne bruge dem aldeles ugenert uden at ændre, om hans Kreditorer sgaar Betaling eller ikke. Jeg finder, at det er et uheldigt Forhold, der vil opstaa ved saadanne Boer. Jeg har jo ikke foreslaaet, at Skyldneren eller hans Familie skulde komme i Nød, men jeg har foreslaaet, at Størrelsen af det Beløb, der leenes ham, skal være bestemt efter Hensynet til hans og hans Families tarvelige Underhold, og at det skal fastsættes af Stifteretten. Deri maa den behørigte Betyggelse ligge, og om man end skummer en Smule af Bløden af — som den ærede Minister sagde — bliver der dog noget Mælk tilbage, og det maa Bedkommende finde sig i, naar de først have skummet Bløden af for Kreditorerne.

**Formanden:** Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Frølund, E. C. Larsen, Hoyer-Møller, S. Mee, Tauber, C. Hansen, P. Pedersen (Frederiksborg Amts 3die Valgkreds) J. Jensen, Koch, Aaberg, B. Holm, Zahle, P. Nielsen, Madsen og E. Andersen. De Medlemmer, der endnu have begjært Ordet, ere Folketingsmændene for Præste Amts 1ste Valgkreds (Scaventus) og for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen).

Det vedtoges med 41 Stemmer mod 22, at Afslutning af Forhandlingerne skulde finde Sted, og man gik altsaa til Afstemning.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tilleg C. Sp. 245—48)

vedtoges uden Afstemning.

1) Forslag under Nr. 2 til § 5 af Udvælgets Mindretal (Alberti):  
Paragrafen affattes saaledes: